

EUROPEES PARLEMENT

2004

2009

Zittingsdocument

DEFINITIEVE VERSIE
A6-0075/2005

23.3.2005

VERSLAG

over de rol van het Europees Parlement bij het bereiken van de
millenniumdoelstellingen voor ontwikkeling (MDG's)
(2004/2252(INI))

Commissie ontwikkelingssamenwerking

Rapporteur: Glenys Kinnock

INHOUD

	Blz.
ONTWERPRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT	3
TOELICHTING	15
ADVIES VAN DE COMMISSIE INTERNATIONALE HANDEL	22
PROCEDURE	24

ONTWERPRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT

over de rol van het Europees Parlement bij het bereiken van de millenniumdoelstellingen voor ontwikkeling (MDG's) (2004/2252(INI))

Het Europees Parlement,

- gezien de Millenniumverklaring van 8 september 2000 die de millenniumdoelstellingen voor ontwikkeling (MDG's) bepaalt als door de internationale gemeenschap vastgestelde criteria ter bestrijding van armoede,
- gezien de opeenvolgende verslagen van het Ontwikkelingsprogramma van de Verenigde Naties (UNDP) over de menselijke ontwikkeling,
- gezien het Verslag van de Conferentie van de Verenigde Naties voor handel en ontwikkeling (Unctad) - Minst Ontwikkelde Landen 2002: Ontsnappen aan de armoedeval,
- gezien de jaarlijkse rapporten van de secretaris-generaal van de Verenigde Naties inzake de tenuitvoerlegging van de Millenniumverklaring van de VN, waarvan het jongste dateert van 27 augustus 2004,
- gezien het rapport van de VN-millenniumwerkgroep onder leiding van professor Jeffrey Sachs "Investing in Development: a practical plan to achieve the Millennium Development Goals",
- gezien de jaarlijkse rapporten van UNICEF over de toestand van de kinderen in de wereld en gezien het VN-Verdrag inzake de rechten van het kind van 1989,
- gezien de slotverklaringen en conclusies van internationale conferenties, in het bijzonder de Internationale Conferentie over de financiering van ontwikkelingshulp (Monterrey, 2002), de Wereldtop inzake duurzame ontwikkeling (Johannesburg, 2002), de derde VN-Conferentie over de minst ontwikkelde landen (Brussel, 2001), de vierde Ministeriële Conferentie van de Wereldhandelsorganisatie (Doha, 2001), de Internationale Conferentie over bevolking en ontwikkeling (ICPD) (Caïro, 1994), de buitengewone zitting van de Algemene Vergadering van de VN in 1999 inzake de vorderingen met betrekking tot de doelstellingen van ICPD ("Caïro + 5") en het Wereldforum over educatie (Dakar, 2000),
- gezien de nationale voorbehouden gemaakt door EU-lidstaten in de slotverklaringen en conclusies van de hiervoor vermelde conferenties,
- gezien de verbintenissen die de EU is aangegaan op de topconferentie van Barcelona in maart 2002, voorafgaand aan de conferentie van Monterrey,
- gelet op artikelen 177 tot 181 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap en op artikel III-316 tot en met 318 en III-321 van het Verdrag tot vaststelling van een Grondwet voor Europa,

- gezien het verslag van de Europese Commissie over "millenniumdoelstellingen voor ontwikkeling 2000-2004" (SEC(2004)1379),
 - gezien de verklaring van de Raad en de Commissie van 20 november 2000 inzake het ontwikkelingsbeleid van de Europese Gemeenschap,
 - gezien de conclusies van de Raad Algemene Zaken en Buitenlandse Betrekkingen (GAERC) van 22-23 november 2004,
 - gezien de mededelingen van de Voorzitter van de Europese Commissie, met instemming van vice-voorzitter Wallström, "Strategic objectives 2005 – 2009: Europe 2010: A Partnership for European Renewal - Prosperity, Solidarity and Security" en "Werkprogramma Commissie 2005",
 - gezien de mededeling van de Commissie over het voorstel voor een Besluit van de Raad tot vaststelling van het standpunt van de Gemeenschap in de ACS-EG-Raad van Ministers betreffende de vereffening van alle aan de minst ontwikkelde ACS-landen met een zware schuldenlast verstrekte speciale leningen die resterend na volledige toepassing van de HIPC-mechanismen voor schuldenlastverlichting en onder verwijzing naar zijn resolutie daarover van 25 april 2002¹,
 - onder verwijzing naar zijn resolutie van 13 januari 2005 over de schuldverlichting voor ontwikkelingslanden²,
 - gezien de belofte van de Wereldvoedseltop in 1996 om tegen het jaar 2015 het aantal hongerigen te halveren,
 - gelet op artikel 45 van het Reglement van het Europees Parlement,
 - gezien het verslag van de Commissie ontwikkelingssamenwerking en het advies van de Commissie internationale handel (A6-0075/2005),
- A. overwegende dat de Europese Unie wereldwijd meer dan 50% van de ontwikkelingshulp levert en in overweging van het feit dat in september 2000 de EU-lidstaten en de Voorzitter van de Commissie de Millenniumverklaring hebben ondertekend en dat in december 2001 de Algemene Vergadering van de VN de MDG's heeft goedgekeurd,
- B. overwegende dat de MDG's, in het kader waarvan vooral inspanningen worden geleverd om de doelstellingen inzake de uitbanning van armoede te verwezenlijken, moeten worden beschouwd als onderdeel van een bredere agenda ter bevordering van duurzame ontwikkeling, rechtvaardigheid, billijkheid, goed bestuur en de rechtsstaat,
- C. overwegende dat volgens het UNCTAD-verslag van 2002 over de MOL's het aantal in extreme armoede levende mensen de voorbije dertig jaar meer dan verdubbelde en steeg van 138 miljoen in de jaren 1960 tot 307 miljoen in de jaren 1990; wanneer de huidige

¹ PB C 131 E van 5.6.2003, blz. 167.

² Teksten aangenomen op die datum, P6_TA-PROV(2005)0008.

trend aanhoudt, zal het aantal mensen dat moet leven met minder dan USD 1 per dag van 307 tot 420 miljoen in 2015 stijgen,

- D. overwegende dat de strijd tegen de armoede in de eerste plaats een ingrijpende beleidsverandering vereist in zowel geïndustrialiseerde als ontwikkelingslanden om de structurele oorzaken van de armoede aan te pakken, met inbegrip van oneerlijke internationale handel, onoverkomelijke schuldafbetalingen door ontwikkelingslanden aan internationale financiële instellingen, en de oneerlijke verdeling van de welvaart,
- E. overwegende dat de verwezenlijking van de MDG's impliceert dat het huidige aan hulp bestede bedrag wordt verdubbeld en ten minste tien jaar op dat niveau wordt gehouden,
- F. overwegende dat gelijktijdige inspanningen nodig zijn om aanvullende innovatieve financieringsbronnen aan te wijzen, en door tegelijk te erkennen dat de kwaliteit en de inhoud van de hulpverlening even belangrijk is,
- G. betreurend dat tweederde van de ontwikkelingslanden meer aan schulddelging uitgeven dan aan elementaire sociale voorzieningen,
- H. overwegende dat vele landen met een zware schuldenlast op een schuldverlichting van 100% zijn aangewezen en dat zij vóór het jaar 2015 vrij zouden moeten zijn van restschulden,
- I. overwegende dat de 'Peer Review' van 2002 van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling/Commissie voor ontwikkelingsbijstand (OESO/DAC) de Europese Gemeenschap (EG) kritiseerde vanwege het "ontbreken van een algemene communautaire strategie en vanwege het feit dat de doelstellingen van het communautaire ontwikkelingsbeleid te talrijk, te vaag en op geen enkele wijze zijn geordend", en overwegende dat in het verleden geen werkelijke inspanningen werden geleverd om te garanderen dat communautaire hulp en de hulp van de EU-lidstaten complementair zijn,
- J. overwegende dat slechts 10% van alle gezondheidsvoorzieningen in de wereld ten goede komen aan de behoeften van 90% van de wereldbevolking en dat 95% van de 38 miljoen mensen met aids in ontwikkelingslanden leven,
- K. het belang erkennend van preventie, maar tevens de nadruk leggend op de noodzaak om voor het eind van het jaar 3 miljoen mensen antiretrovirale geneesmiddelen te bezorgen,
- L. overwegende dat recentelijk belangrijke vooruitgang werd geboekt met betrekking tot de schadelijkste vorm van de vier menselijke malariaparasieten, die de mogelijkheid zal bieden voor nieuwe behandelingen,
- M. gealarmeerd over de hogere HIV/aids-besmettingspercentages in Afrika bezuiden de Sahara, waar de uitgaven voor gezondheid en opvoeding sterk werden gereduceerd,
- N. overwegende dat sommige tropische ziektes kunnen worden behandeld maar dat de geneesmiddelen te duur zijn, niet meer worden geproduceerd, een te lage kwaliteit vertonen of niet doeltreffend genoeg zijn,

- O. overwegende dat in Afrika bezuiden de Sahara 57% van de met HIV besmette volwassenen vrouwen zijn, en de druk betreurend die bestaat om een progressief beleid ten aanzien van seksuele en reproductieve gezondheidsrechten te ondermijnen, wat resulteert in een toename van ongewenste zwangerschappen en onveilige abortussen,
 - P. overwegende dat er belangrijke verbanden bestaan tussen duurzaam milieubehoud en de uitbanning van extreme armoede en honger, en dat de broodwinning van de arme plattelandsbevolking haast uitsluitend afhangt van een goed beheer van de natuurlijke hulpbronnen - bossen, bodems, landbouwgrond, mariene hulpbronnen en drinkbaar water,
 - Q. het belang erkennend van de mogelijke impact van de ontwikkelingstop van Doha en de behoefte aan op regels gebaseerde handelssystemen die geschikt zijn om de handelsonevenwichten in de wereldhandel te corrigeren, vooral wat Afrika betreft,
 - R. overwegende dat ontwikkelingssamenwerking in het verleden vooral was gebaseerd op sectorale strategieën en dat een meer systeemgebaseerde aanpak ten opzichte van de MDG's wegens de onmiskenbare synergieën gunstig zou zijn,
1. verwelkomt het verslag van de Europese Commissie over de millenniumdoelstellingen voor ontwikkeling 2000-2004 en ziet uit naar de voorstellen van het samenvattend verslag van de EU voor verdere maatregelen die garanderen dat de communautaire steun volledig op de tenuitvoerlegging van de MDG's gericht zal zijn,
 2. onderstreept dat armoedebestrijding via de verwezenlijking van de MDG's en de uitvoering van de Millenniumverklaring ondubbelzinnig als overkoepelend kader voor het Europese ontwikkelingsbeleid dient te worden erkend en dat dit in alle relevante beleids- en wetsvoorstellen tot uitdrukking dient te komen; is evenwel van mening dat de MDG's niet mogen worden gezien als een technische kwestie die eenvoudigweg zou kunnen worden opgelost door meer geld ter beschikking te stellen, zonder de diepere oorzaken van armoede te identificeren en aan te pakken;
 3. betreurt dat, waar MDG's 1-7 beschikken over duidelijke deadlines, dit niet het geval is voor MDG 8;
 4. benadrukt het verband tussen de MDG's, de nationale strategieën ter bestrijding van armoede, het macro-economische beleid, de effectieve beheersing van de publieke uitgaven en de geharmoniseerde hulp ter ondersteuning van goed bestuur en goed beleid;
 5. is ervan overtuigd dat de strategiedocumenten voor armoedebestrijding - PRSP's en de nationale strategiedocumenten (CSP's) belangrijke hulpmiddelen kunnen zijn voor de verwezenlijking van de MDG's maar is van mening dat zij moeten worden herzien om de MDG's beter te ondersteunen, en roept op om de "quick wins" op te nemen in de PRSP's en de CSP's zodat ze deel uitmaken van een duurzame en structurele benadering; is van mening dat de ontwikkelingsprocedure van een op een MDG gebaseerde PSP open moet zijn en overleg mogelijk moet maken met alle voornaamste belanghebbenden, zowel nationaal als internationaal;
 6. is van mening dat nationaal en regionaal ontwikkelingsbeleid democratisch moet worden bepaald door de bevolkingen zelf en dat hun respectieve regeringen aan de bevolking

verantwoording moeten afleggen via democratische instellingen, en niet door voorwaarden afgestemd op de strategische belangen van de schenkers;

7. is van mening dat de strijd tegen de armoede de erkenning inhoudt dat landen of regio's het recht hebben om op democratische wijze hun eigen beleid, prioriteiten en strategieën te definiëren om de duurzame voedselproductie en de economische ontwikkeling te bevorderen door hun natuurlijke en menselijke middelen en de lokale knowhow in te schakelen;
8. benadrukt dat alle middelen moeten worden aangewend om de MDG's te bereiken en dat daarvoor het breedst mogelijke partnerschap met belanghebbenden, vooral met de nationale parlementen en de civil society, noodzakelijk is om in de nodige innovatie, middelen en vaardigheden te kunnen voorzien;
9. onderschrijft het standpunt dat het recht en de plicht van elk land om de voedselvoorziening van zijn bevolking te garanderen en om zichzelf daarvoor zonodig tegen de exporten van andere landen die deze zouden kunnen ondermijnen te verdedigen, ten volle moet worden erkend;
10. is van oordeel dat openbare diensten moeten worden gestabiliseerd en ontwikkeld om de grote rampen te bestrijden die met armoede gepaard gaan, zoals epidemieën, analfabetisme, drinkwatertekorten en de onbeschikbaarheid van afvalwaterverwerkingsmiddelen;
11. roept op tot een geïntegreerde aanpak, in tegenstelling tot een sectorale aanpak, met betrekking tot de MDG's;
12. prijst de lidstaten die de drempel van 0,7% van het BNI hebben gehaald of overschreden, maar neemt kennis van de onrustwekkende trend bij sommigen om hulpprogramma's te reduceren en om op eerder gemaakte toezeggingen betreffende tijdschema's terug te komen;
13. benadrukt dat, ofschoon de EU momenteel goed op weg lijkt te zijn om haar tussentijdse doelstelling voor 2006 van 0,39% van het BNI voor officiële ontwikkelingshulp (ODA) te verwezenlijken, de prestaties van de lidstaten sterk uiteenlopen, en roept de achterlopende lidstaten op zich aan een duidelijk tijdschema en deadlines te binden voor het bereiken van de doelstelling van 0,7% vóór 2015;
14. is verheugd over de vooruitgang die reeds werd geboekt door veel van de tien nieuwe EU-lidstaten door de sterke stijging van de niveaus van officiële ontwikkelingshulp en kijkt uit naar de voortzetting van die trend;
15. benadrukt dat de doelstelling van 20% voor een minimum aan onderwijs en gezondheid in het budget van de EU en het Europees Ontwikkelingsfonds moet worden opgenomen, als uitbreiding van de bestaande doelstelling van 35% voor fundamentele sociale programma's;
16. steunt het voorstel om de voortgang met betrekking tot de verwezenlijking van de ODA-doelstellingen regelmatig door de Raad Economische en Financiële Zaken (ECOFIN) en

de Raad Algemene Zaken en Buitenlandse Betrekkingen (GAERC) te laten evalueren, en roept de lidstaten op jaarlijkse ODA-doelstellingen voor algemene hulp en hulp aan MOL's vast te leggen;

17. dringt er bij de Commissie op aan dat ze haar eigen toekenning van middelen aan ontwikkeling bestudeert en zich ertoe verbindt haar uitgaven voor ontwikkelingssamenwerking binnen het tijdsbestek van de volgende financiële vooruitzichten aanzienlijk te verhogen;
18. roept de EU op om concreet actie te ondernemen tegen armoede door een coherent beleid aan te nemen tussen haar handel, ontwikkelingssamenwerking en gemeenschappelijk landbouwbeleid, om rechtstreekse of onrechtstreekse negatieve gevolgen voor de economie van ontwikkelingslanden te vermijden;
19. dringt er bij de Commissie op aan innoverende financieringsbronnen te verkennen en alle alternatieven te onderzoeken die zijn voorgesteld om de ontwikkelingsprogramma's van extra middelen te voorzien, naast de 0,7% van het BNI die aan officiële ontwikkelingshulp toekomen;
20. roept op tot een schuldverlichting door de kwijtschelding van de schulden van de landen met een zware schuldenlast, vooral MOL's, voor de landen die de mensenrechten respecteren, het beginsel van het goede beheer toepassen en prioriteit aan de uitbanning van armoede verlenen;
21. roept ertoe op de doelstellingen voor schuldverlichting niet enkel te koppelen aan de verhouding tussen schulden en export maar ook aan de behoeften zoals in de MDG's vastgesteld;
22. moedigt de Commissie en de lidstaten aan hun partnerschappen met ontwikkelingslanden zodanig te versterken dat wordt tegemoet gekomen aan voorspelbaarheid, wederzijdse verantwoordingsplicht en wederzijdse verplichtingen;
23. gelooft er sterk in dat door het probleem van corruptie en illegale financiële praktijken op basis van de bepalingen van de Partnerschapsovereenkomst van Cotonou samen aan te pakken, de ACS- en EU-landen een belangrijke bijdrage kunnen leveren in de strijd tegen armoede, misdaad en terrorisme, en tegelijkertijd in het genereren van politieke stabiliteit en de bevordering van sociale en economische ontwikkeling;
24. benadrukt het belang van informatisering op het gebied van het beheer van overheidsfinanciën, binnen het bredere kader van e-government, om inefficiënte bureaucratieën beter te kunnen aanpakken en een gebrek aan transparantie te voorkomen;
25. dringt er bij de Commissie op aan om zich aanzienlijk meer in te spannen voor meer complementariteit tussen de inspanningen voor ontwikkelingssamenwerking van de lidstaten en de activiteiten van de Commissie, gebaseerd op de comparatieve voordelen van alle schenkers;
26. verwelkomt initiatieven als de EU-donoratlas die trachten ontwikkelingssteun tussen de lidstaten te coördineren, en moedigt de Commissie aan dit instrument te vervolmaken en

te verfijnen zodat het kan worden gebruikt om gebieden aan te wijzen waar op het vlak van harmonisatie het snelst vooruitgang kan worden geboekt;

27. vraagt in dit verband om specifieke verplichtingen en tijdschema's met betrekking tot harmonisatie en vraagt om indicatoren en benchmarks om toezicht te houden op het engagement van alle partners op nationaal niveau;
28. benadrukt de mogelijkheden van de revolutie op het vlak van de informatietechnologie met betrekking tot de armoedeproblematiek, zoals ICT voor opvoeding, ICT voor verbeterde gezondheidszorg, ICT voor goed beheer enz.;
29. benadrukt het belang van de toegang tot moderne energiediensten voor wie in armoede leeft; erkent tegelijk dat ontwikkelingslanden niet dezelfde fouten moeten maken als de geïndustrialiseerde landen en daarom specifieke steun moeten verkrijgen die op investeringen in energietechnologieën die schoon en efficiënt zijn is gericht;
30. vraagt de Commissie het financieringsniveau te verhogen en een mondiaal plan voor ontwikkelingsonderwijs en -informatie op te stellen dat op de MDG's is gericht;
31. dringt er bij alle EU-lidstaten op aan de verplichtingen uit hoofde van de Verklaring van Rome volledig ten uitvoer te leggen teneinde de hulpverlening te verbeteren en de hulp in principe volledig te ontkoppelen;
32. dringt er bij de Commissie op aan ervoor te zorgen dat de EU er alles aan doet om te garanderen dat elementair onderwijs gratis en verplicht is, en wijst er met klem op dat dit moet gepaard gaan met een groot aantal nieuwe middelen en een meer doelgerichte besteding van bestaande middelen;
33. is van mening dat het een illusie is om tegen 2015 de MDG's ter halvering van honger en armoede te verwezenlijken, voor iedereen gratis onderwijs te verstrekken en de toegang tot de gezondheidszorg te verbeteren, wanneer ontwikkelingslanden vier keer meer middelen besteden aan de terugbetaling van hun schulden dan aan fundamentele sociale programma's,
34. wijst er met klem op dat, gezien het feit dat de grootste uitdaging waarmee het Fast Track-initiatief (FTI) voor onderwijs van de Wereldbank wordt geconfronteerd het gebrek aan externe financiën is, de Commissie naar aanvullende financiering voor onderwijs en voor het FTI dient te zoeken;
35. benadrukt het belang van extra aandacht voor het onderwijs van meisjes, aangezien meisjes die onderwijs hebben gekregen een kleiner en gezonder gezin opbouwen en bijdragen tot de verhoging van de productiviteit en de vermindering van de armoede;
36. roept ertoe op om bijzondere aandacht te richten op wezen en jongens en meisjes die sociaal zijn uitgesloten, die onevenredig hard door de gevolgen van onvoldoende toegang tot onderwijs worden getroffen;
37. dringt er bij de Commissie op aan te onderzoeken hoe een vroege en positieve bijdrage kan worden geleverd door een pakket samen te stellen, waartoe klamboes, immunisatie

door de Wereldwijde Alliantie voor Vaccins en Immunisatie (GAVI) en, niet het minst als een maatregel in de strijd tegen HIV/aids, de terbeschikkingstelling van condooms behoren; de EU-lidstaten zouden op nationaal niveau aan deze actie kunnen meewerken; beklemtoont dat deze acties in een langetermijnstrategie moeten worden geïntegreerd om ze deel te laten uitmaken van een duurzame benadering;

38. roept de Commissie op om het voortouw te nemen in de strijd tegen malaria, om de middelen te bundelen en geschikte en uitgebreide maatregelen te treffen om deze pandemie op lange termijn onder controle te krijgen en uit te roeien, met een bijzondere nadruk op preventie;
39. roept in het bijzonder op om de openbare uitgaven voor onderzoek te verhogen en om private investeringen in te zetten om het onderzoek naar vaccins te versnellen;
40. benadrukt dat de beschikbaarheid en de betaalbaarheid van fundamentele gezondheidszorgen een absolute voorwaarde is voor de succesvolle invoering van alle gezondheidsmaatregelen in ontwikkelingslanden;
41. steunt het akkoord van de Commissie over de behoefte aan beschikbare en betaalbare geneesmiddelen en onderstreept de noodzaak om de tenuitvoerlegging van TRIPS nauwkeurig te controleren;
42. vraagt om financiering om op noodsituaties op het gebied van gezondheid in ontwikkelingslanden te kunnen reageren en om nationale regeringen in staat te stellen prioriteit te verlenen aan de volksgezondheid;
43. werpt op dat de toegang tot drinkwater en een evenwichtig dieet onontbeerlijk zijn voor de volksgezondheid; stelt daarom dat de toegang tot drinkwater onontbeerlijk is in de strijd tegen de armoede en de ziektes die voorkomen door een gebrek aan drinkwater;
44. roept de ontwikkelingslanden op om weer te zorgen voor betere openbare diensten en een fundamenteeler gezondheidszorgsysteem en is van mening dat Europese hulp in de eerste plaats moet dienen om de eigen inspanningen van de ontwikkelingslanden om de humanitaire, institutionele en infrastructuurcapaciteiten te ondersteunen;
45. vraagt om een wezenlijke uitbreiding van het medisch personeel, aangezien meer van hen de sector verlaten dan er worden opgeleid;
46. vraagt om meer EU-middelen voor het Wereldgezondheidsfonds, aangezien de tot dusver voor 2005 gegarandeerde financiën slechts één vierde van de benodigde middelen bedraagt, en roept de EU en anderen ertoe op dubbele inspanningen te vermijden en zich ervoor in te zetten dat het HIV/aids-, tbc- en malariabeleid een nationale bevoegdheid wordt;
47. dringt er bij de EU op aan dat ze een leidende rol blijft spelen op het gebied van seksuele en reproductieve gezondheidsrechten door de financieringsniveaus te behouden voor een breed spectrum van diensten met betrekking tot geboorteregeling, met inbegrip van gezinsplanning, de behandeling van seksueel overdraagbare ziektes, en veilige abortus wanneer deze wettelijk is;

48. vraagt om een doelstelling inzake volledige toegang tegen 2015 tot diensten met betrekking tot geboorteregeling binnen het kader van MDG 5, met gezondheidsgerelateerde indicatoren, met een gelijke of snellere voortgang bij de armen en andere gemarginaliseerde of kwetsbare groepen; en roept eveneens op binnen het kader van de overige zeven doelstellingen overeenkomstige indicatoren aan te wijzen;
49. benadrukt de behoefte aan een op rechten gebaseerde benadering van kinderen in alle programma's en evaluaties van de Commissie, en benadrukt dat de rechten van kinderen, aangezien ze programmaoverschrijdend zijn, door alle instrumenten en programma's heen systematisch geëerbiedigd dienen te worden;
50. is van mening dat genderspecifieke prioriteiten binnen het ontwikkelingsbeleid van de EG opnieuw moeten worden opgenomen als elementaire rechten en als deel van de bestuurscriteria die onder andere uit de Overeenkomst van Cotonou voortvloeien;
51. stelt dat de marginalisering van vrouwen moet ophouden, zodat zij een centrale rol kunnen spelen in de uitwerking en de follow-up van armoedebestrijdingsstrategieën gebaseerd op MDG's en andere zeer belangrijke algemene hervormingen, in het bijzonder bij regionale en lokale autoriteiten;
52. verwelkomt en steunt het voornemen van de Commissie om haar betrekkingen met Afrika nieuw leven in te blazen door nauw samen te werken met het Nieuwe Partnerschap voor de Ontwikkeling van Afrika (NEPAD), de Afrikaanse Unie (AU) en recente initiatieven zoals de Commissie voor Afrika;
53. herhaalt de noodzaak van de Gemeenschap, zoals in artikel 178 van het EG-Verdrag wordt gesteld, om, zo nodig door middel van effectstudies, te overwegen of de doelstellingen van haar ontwikkelingsbeleid door andere beleidsacties zouden kunnen worden ondermijnd;
54. wijst er met klem op dat de nodige aandacht dient te worden besteed aan het milieu op nationaal niveau, om bij te dragen aan de verwezenlijking van MDG 7, door milieu en duurzame ontwikkeling expliciet in de regionale en nationale strategiedocumenten op te nemen;
55. benadrukt dat steun voor bescherming en heropleving van de levensondersteunende systemen, zoals gezonde bodems, bossen en mariene hulpbronnen, en het deugdelijk beheer van drinkbaar water, een essentiële component uitmaakt van armoedebestrijdingsprogramma's en dat dergelijke maatregelen prioriteit moeten krijgen in de EU-ontwikkelingssamenwerking;
56. verzoekt de Raad er bij de Raad van Bestuur van de UNEP op aan te dringen dat op de topconferentie voor de herziening van de MDG's in september de sociale en milieugevolgen van het tot dusver uitgevoerde liberaliseringsbeleid volledig worden herzien, om ervoor te zorgen dat dit beleid de armoedebestrijding zo effectief mogelijk steunt;
57. herinnert eraan dat eerlijke handel, hoewel het geen absolute remedie is voor de mondiale

armoede, een positieve bijdrage kan leveren aan de verwezenlijking van de MDG's door de impact op de economische groei;

58. neemt nota van de recente studies van de UNCTAD en andere instellingen die aantonen dat de uitgebreide liberalisering van de handel in ontwikkelingslanden in te geringe mate geleid heeft tot een duurzame en substantiële vermindering van de armoede, en heeft geresulteerd in een verslechtering van de ruilvoet van de ontwikkelingslanden, met name in Afrika;
59. verzoekt de Commissie haar ontwikkelingssamenwerkings- en handelsbeleid zo veel mogelijk aan te passen om de regeringen van ontwikkelingslanden te helpen hun openbare diensten te handhaven en uit te bouwen, met name die diensten waarmee de toegang tot drinkwater, gezondheidszorg, onderwijs, vervoer en energie wordt gewaarborgd;
60. herhaalt dat, met betrekking tot de discussies over de effecten van de liberalisering van de watersector, watergerelateerde diensten principieel volledig onder verantwoordelijkheid en toezicht van de overheid moeten blijven vallen, waarbij het aan de nationale, regionale en lokale autoriteiten wordt overgelaten dit principe toe te passen, en dringt er bij de Europese Commissie op aan zich hier aan te houden;
61. betreurt dat er geen tijdschema voor de afschaffing van landbouwexportsubsidies is aangegeven; is daarom van oordeel dat het Europees Parlement druk moet uitoefenen om een dergelijk tijdschema op te stellen;
62. roept de leiders van de EU en andere geïndustrialiseerde landen op om concreet actie te ondernemen om de MDG's te realiseren, door exportsubsidies te schrappen die de lokale voedselproductie en economische ontwikkeling ondermijnen;
63. verzoekt de Commissie de ontwikkelingscomponent van de huidige WTO-onderhandelingen te bevorderen door meer aandacht te besteden aan voedselzekerheid en werkgelegenheid op het platteland als meest effectieve elementen van armoedebestrijding, onder andere door een "Ontwikkelingsbox" in de landbouwovereenkomst van de WTO op te nemen om armere landen in staat te stellen voedselzekerheid beter aan te pakken en hun middelen van bestaan op het platteland te behouden en door ervoor te zorgen dat landbouwproducten uit de EU niet langer gesubsidieerd worden;
64. verwelkomt het feit dat de EG de behoefte aan een speciale en differentiële behandeling erkent, neemt nota van de bezorgdheid van de ontwikkelingslanden over het effect van de liberalisering van de handel en van reciprociteit;
65. verzoekt de Commissie om te pleiten voor een dringende hervorming van de WTO om duurzaamheid en armoedebestrijding bovenaan de agenda van de handelsonderhandelingen te plaatsen en om een echte Bijzondere en Gedifferentieerde Behandeling te bevorderen (BGB);
66. verzoekt de Commissie in de prioritaire acties van het Samenvattend Verslag MDG's EU-acties op te nemen ter stabilisering van de grondstoffenprijzen, inclusief de herziening van de internationale instrumenten voor het beheer van de aanbodzijde, steun of voorstellen voor opname van de grondstoffenprijzen in de huidige WTO-onderhandelingsronde, en

deelname aan de financiering van de door de UNCTAD voorgestelde Task Force Grondstoffen;

67. herinnert eraan dat op het eind van de onderhandelingen over de Economische Partnerschapsovereenkomsten (EPA) geen enkel ACS-land na 2007 slechter af dient te zijn wat betreft zijn handelsrelaties dan onder de huidige omstandigheden, en dat er niet a priori een garantie of verplichting bestaat dat zij aan het eind van 2007 zullen toetreden tot de EPA;
68. verzoekt de Commissie om ervoor te zorgen dat de onderhandelingen over de Economische Partnerschapsovereenkomsten met ACS-landen een gunstige invloed hebben op de ontwikkeling en armoedebestrijding in de ACS-landen, onder andere door handhaving van het non-reciprociteitsbeginsel met betrekking tot de markttoegang zodat de ACS-landen een eerlijk aandeel krijgen in de wereldhandel, specifieke aandacht voor beperkingen aan de aanbodzijde en waarborgen voor gevoelige producten, versterking van de huidige inspanningen op het gebied van regionale integratie en door het initiatief te nemen voor een herziening of verduidelijking van artikel 24 van de GATT-overeenkomst;
69. dringt erop aan dat er ten volle rekening wordt gehouden met het feit dat de ACS-landen dikwijls sterk afhankelijk zijn van primaire grondstoffen, die bijzonder onderhevig zijn aan prijsschommelingen en tariefescalatie, en beklemtoont het belang van diversificatie, de ontwikkeling van verwerkende industrieën en KMO's in deze landen;
70. roept de Commissie op om, in een overgangsfase, haar steun te verlenen aan het principe van commerciële niet-reciprociteit dat de relaties moet beheersen tussen de geïndustrialiseerde en de ontwikkelingslanden, en om soepelheid aan de dag te leggen jegens ACS-landen bij de onderhandelingen over economisch partnerschap gezien hun ontwikkelingsniveau, de relatief beperkte schaal van hun ondernemingen en van hun financiële, ontwikkelings- en handelsbehoeften, en om te verzekeren dat, in werkelijkheid, economische partnerschappen uitgroeien tot instrumenten voor duurzame ontwikkeling in de ACS-landen;
71. roept de Commissie op om geldige alternatieven voor economische partnerschappen uit te werken, zoals de uitbreiding van het initiatief "alles behalve wapens"(ABW) tot alle niet-MOL-landen of de verbetering van het voorstel SAP+ van de EU, voor de ACS-landen die niet bereid zouden blijken toe te treden tot een economisch partnerschap;
72. benadrukt het belang van capaciteitsversterking voor de handel en de noodzaak aan bijkomende middelen van de EU om de mogelijkheden van de ACS-landen te vergroten om hun noden en strategieën te identificeren, om regionale integratie te onderhandelen en te ondersteunen en dit proces te begeleiden, en in het bijzonder voor diversificatie en om regionale integratie te ondersteunen en het pad te effenen voor liberalisering door de verhoging van de productie-, leverings- en handelscapaciteit en door aanpassingskosten te verlagen, evenals door de verhoging van hun mogelijkheden om investeringen aan te trekken;
73. benadrukt dat capaciteitsversterking voor lokale markten en handel minstens even belangrijk is als markttoegankelijkheid en dat daarvoor financiering beschikbaar dient te worden gemaakt evenals voor diversificatie en ondersteuning, in het bijzonder voor

bananen, rijst en suiker;

74. benadrukt dat de Raad snel actie moet ondernemen om het WTO-besluit van 30 augustus 2003 te implementeren inzake de implementatie van paragraaf 6 van de Doha-verklaring inzake de TRIPS-overeenkomst en volksgezondheid en verzoekt de Commissie er bij de lidstaten op aan te dringen de nieuwe regelgeving zo spoedig mogelijk volledig te implementeren;
75. benadrukt dat de Raad de besluitvorming over de hervorming van het EU-handelsbeleid inzake gevoelige producten moet versnellen;
76. verzoekt de Commissie haar handelsgerelateerde steun te verhogen en de capaciteitsopbouw te ondersteunen omdat dit voor de armste landen van essentieel belang is om de toegenomen concurrentie die het gevolg is van de liberalisering het hoofd te bieden;
77. verzoekt om een herziening van de statuten en het mandaat van de Europese Investeringsbank, waardoor een gespecialiseerde afdeling zou kunnen worden opgericht die op basis van een echt ontwikkelingsmandaat opereert;
78. is van mening dat de MDG's niet zullen worden bereikt indien geen consequent beleid wordt gevoerd ten bate van vrouwen, kinderen, ouderen en gehandicapten;
79. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie, alsmede aan de regeringen en parlementen van de lidstaten en de toetredingslanden, de Verenigde Naties en de Commissie voor ontwikkelingsbijstand van de OESO.

TOELICHTING

INLEIDING

De Millenniumverklaring werd in 2000 door de wereldleiders aangenomen. Zij voorziet ons van een blauwdruk voor een mondiaal partnerschap voor ontwikkeling en collectieve veiligheid. De verklaring wees acht millenniumdoelstellingen voor ontwikkeling (MDG's) aan die in 2015 bereikt dienen te zijn. De doelstellingen omvatten het halveren van extreme armoede, het tegenhouden van de uitbreiding van HIV/aids en het voorzien in elementair onderwijs voor iedereen. In september 2005 zal een buitengewone zitting van de VN de voortgang evalueren. De G8-top en de ministeriële conferentie van de WHO in Hongkong zullen verdere gelegenheid bieden om de stand op te nemen.

De MDG's zijn veelomvattend en kunnen op brede ondersteuning rekenen. Het bereiken van de doelstellingen zou betekenen dat 500 miljoen mensen uit extreme armoede zouden worden bevrijd. Dertig miljoen kinderen die anders voor hun vijfde levensjaar zouden sterven, zouden worden gered, evenals meer dan twee miljoen moeders die anders de zwangerschap of bevalling niet zouden overleven. Honderden miljoenen vrouwen en meisjes zouden onderwijs genieten en miljoenen zouden toegang hebben tot zuiver water en sanitaire voorzieningen. De wereld beschikt over de technologie, de beleidsmogelijkheden en de financiële middelen. Het is tijd om constructief, praktisch en positief te werk te gaan.

Aanzienlijke vooruitgang is vooral in Afrika bezuiden de Sahara nodig, waar landen zich in een diepe en aanhoudende armoedeval bevinden en zich op alarmerende wijze slecht ontwikkelen. Deze regio van de wereld is het zwaarst door HIV/aids geteisterd en heeft een economische groei nodig die meer dan dubbel zo groot is als de huidige groei. Ontwikkelingsinspanningen in Afrika worden veelal ondermijnd door de afwezigheid van effectieve kaders voor vrede en veiligheid. Er dient aandacht te worden besteed aan goed bestuur, democratische versterking en de rechtsstaat. Hiervoor is blijvende ondersteuning van de AU en het NEPAD nodig. Het voorstel van de Commissie om haar betrekkingen met Afrika nieuw leven in te blazen, wordt verwelkomt en het Europees Parlement ziet ernaar uit geraadpleegd te worden.

Voor deze uitdagingen bestaat geen wondermiddel, geen inenting, geen wonderkuur. De MDG's zijn geen technische kwesties die opgelost zouden kunnen worden door eenvoudigweg meer geld ter beschikking te stellen, zonder de diepere oorzaken van armoede aan te wijzen en te bestrijden. Er kan echter ware vooruitgang worden geboekt indien de juiste prioriteiten worden gesteld. De secretaris-generaal van de Verenigde Naties heeft bevestigd dat er nooit eerder geziene coördinatie heeft plaatsgevonden. Na het enorme medeleven met de slachtoffers van de tsunami in Azië moeten we de aandacht vestigen op de meedogenloze kleine tsunami's die de armsten van de wereld treffen. Er dienen allianties te worden gevormd tussen regeringen, de burgersamenleving, vrouwenorganisaties, milieuactivisten, leraren, vakbonden en verkozen politici, vooral parlementsleden. Om sociale gerechtigheid in de hele wereld te verspreiden, moeten wij onze regeringen ter verantwoording roepen om de politieke wil teweeg te brengen die essentieel is voor de succesvolle realisatie van de belofte van de MDG's.

DE UITDAGING VAN MDG 8 AANNEMEN

De bijdrage van het Europees Parlement aan de voorbereiding van de EU op de herziening in 2005 van de voortgang geeft blijk van onze aanhoudende belangstelling voor het garanderen dat internationale topconferenties kunnen bijdragen aan het terugdringen van armoede. Op basis van de rapporten van de EG en de lidstaten zal een EU-wijd samenvattend verslag worden opgesteld, nog voor de discussies van de Raad in april 2005. Het Europees Parlement zal tot een duidelijk oordeel komen over de acties die door de EU zijn ondernomen en zal tevens een kader voor de toekomst presenteren.

Het EG-document geeft ons een goede samenvatting van de voortgang en maakt onderscheid tussen MDG's waaraan de EG kan bijdragen en MDG's die specifieke verplichtingen van de kant van de Commissie behoeven (MDG 8 en delen van MDG 7). De wijze van verwezenlijking wordt gedetailleerd besproken en de nadruk ligt ten dele en terecht op het belang van coherentie. De EU moet zorg dragen voor een ondubbelzinnige houding ten aanzien van het MDG 8-beleid. De huidige herziening is een gelegenheid voor alle betrokkenen, inclusief het EP, om duidelijke benchmarks te bepalen en de prestatie van donateurs in het kader van MDG 8 te beoordelen.

De Europese Raad heeft in maart 2002 in Barcelona een aantal verplichtingen op zich genomen, waaronder de volgende:

- onderzoeken welke middelen en tijdschema's elke afzonderlijke EU-lidstaat aanwendt om de VN-doelstelling van 0,7% ODA van het BNI te bereiken, waarbij de tussentijdse doelstelling 0,39% ODA voor 2006 bedraagt
- innovatieve financieringsbronnen verkennen
- inspanningen doen om de draagbaarheid van het schuldenniveau te herstellen in de context van het HIPC-initiatief
- de effectiviteit van de hulpverlening verbeteren door een nauwere coördinatie en harmonisatie
- de aan handel gerelateerde steun verhogen

HULP

Het rapport van het Millenniumproject stelt dat de totale ODA die nodig is om de MDG's gedurende de komende decade te bereiken in 2006 135 miljoen dollar zal bedragen, oplopend tot 195 miljoen dollar in 2015. Deze cijfers impliceren een verdubbeling van de ODA van donorlanden in termen van BNP. De EU moet haar verplichtingen nakomen.

Er zijn geen vaste, duidelijke deadlines voor MDG 8, maar vraagstukken over kwantiteit van de hulp moeten worden behandeld. Slechts vier lidstaten hebben de doelstelling van 0,7% bereikt. Andere hebben tijdschema's vastgelegd. Duitsland, Griekenland, Oostenrijk en Portugal zijn ver van de doelstelling verwijderd en zijn helaas geen verplichting aangegaan om hun prestatie te verbeteren. De lidstaten zouden zonder uitzondering een gezamenlijke verplichting tot de doelstelling van 0,7% moeten aangaan. De Raad en de Commissie dienen hun directe jaarlijkse doelstellingen opnieuw te overwegen en te garanderen dat een nauwkeurige controle van de directe jaarlijkse doelstellingen plaatsvindt door ECOFIN en GAERC. Bepaalde lidstaten mag niet worden toegestaan hun verantwoordelijkheid en morele plicht te verzaken.

Financieel vooruitzicht

De mogelijkheid om de ODA-doelstellingen te bereiken, zal afhangen van het financiële vooruitzicht voor ontwikkelingssteun vanaf de periode 2007-2013. Binnen het kader van de huidige voorstellen zal de EG niet de vooruitgang boeken die noodzakelijk is om aan de verplichtingen inzake internationale hulp te voldoen, aangezien steeds minder geld aan ontwikkeling wordt besteed. Uitgaven voor ontwikkeling komen door andere uitgavencategorieën onder druk te staan, maar ook binnen de categorie buitenlandse betrekkingen zelf. Zoals de zaken ervoor staan, zal er van 2007 tot 2013 een gestadig afnemend bedrag voor ontwikkeling ter beschikking staan.

De Commissie moet voorstellen om de ODA van lidstaten te verhogen, ondersteunen door de verplichting om de eigen uitgaven voor ontwikkeling over de periode van de volgende financiële vooruitzichten te verhogen. In het bijzonder is het, onder verwijzing naar het voorgestelde instrument voor ontwikkelingssamenwerking en economische samenwerking (DCECI), noodzakelijk te beklemtonen dat een duidelijk onderscheid dient te worden gemaakt tussen onze samenwerking in ontwikkelde landen en de samenwerking die in ontwikkelingslanden plaatsvindt.

INNOVATIEVE FINANCIERINGSBRONNEN

Er zijn verschillende suggesties voor alternatieve financieringsbronnen, waaronder belasting op internationale transacties en op de uitstoot van koolstofdioxide.

Het voorstel voor een Internationale Financieringsfaciliteit (IFF) van de Britse minister van Financiën Gordon Brown behelst het verkopen van staatsobligaties op de kapitaalmarkten om het geld dat wereldwijd voor hulp ter beschikking staat, te verdubbelen. Een voorbeeld van de fondsen die bij elkaar zouden kunnen komen, betreft het onderzoek naar en de ontwikkeling van vaccins, waaronder een vaccin tegen aids. Een proefversie van de voorgestelde IFF zou een koopmechanisme kunnen bewerkstelligen en voor 2015 kunnen leiden tot de immunisatie van 90% van de kinderen tegen alledaagse, maar dodelijke ziekten.

De IFF vormt geen oplossing voor het feit dat er eerder behoefte is aan subsidies dan aan leningen en moet niet worden gezien als een vervanging voor aanzienlijke verhogingen van ODA. Het gevaar moet onder ogen worden gezien dat wanneer de faciliteit in 2015 ten einde loopt, de donorlanden hun ontwikkelingsbudgetten zouden kunnen reduceren om de terugbetalingen in het kader van de IFF te kunnen financieren. We hebben meer informatie nodig over de manier waarop de IFF zou worden beheerd, evenals garanties dat de fondsen op effectieve wijze voor de armoedebestrijding zullen worden gebruikt.

SCHULDENLAST

De EG dient inzake schulden een gezamenlijk standpunt van de lidstaten uit te dragen. Zoals het Verslag namelijk erkent, is het HICP-initiatief niet in staat gebleken voldoende vooruitgang te boeken wat betreft het bewerkstelligen een draagbaar schuldenniveau voor de armste landen. Volgens Jeffrey Sachs dient een “draagbaar schuldenniveau te worden gedefinieerd als het schuldenniveau dat verenigbaar is met het bereiken van de MDG’s”.

De betreffende landen dienen het jaar zonder restschuld te beginnen en vele landen met een zware schuldenlast zijn aangewezen op een schuldverlichting van 100%. We moeten de oprichting van een onafhankelijk arbitragecollege voor schulden ondersteunen, dat arme landen zal helpen bij hun pogingen om essentiële sociale voorzieningen te financieren.

Een nieuw schuldeninitiatief zou in een snellere schuldvermindering moeten voorzien voor landen waarvan regeringen de mensenrechten en het principe van goed bestuur respecteren en prioriteit verlenen aan de armoedebestrijding. Tegelijkertijd dient de EU een leidende rol te spelen bij het kwijtschelden van bilaterale schulden en dient ze daarvoor doelstellingen voor de EU als geheel te zetten evenals voor de afzonderlijke lidstaten.

EFFECTIVITEIT VAN STEUN

De verbintenissen van Barcelona onderstrepen dat de EU harmonisatie en coördinatie dient te verbeteren. Als multilaterale donateur heeft de EU met een aantal specifieke problemen te kampen, die door de vaak concurrerende prioriteiten van haar 25 lidstaten worden verergerd. Europa heeft te veel financieringsinstanties en -categorieën, en de arme landen zijn vaak niet in staat met de druk om te gaan die zij van de kant van de donorlanden te verduren krijgen. De aan transparantie en extra waarborgen gestelde eisen hebben ertoe geleid dat de EU langzaam is als het erom gaat hulp te verlenen en niet in staat is verbintenissen op lange termijn aan te bieden.

De rapporten van OESO/DAC leveren nuttige informatie en aanbevelingen die door de Commissie ontwikkelingssamenwerking van het Europees Parlement nauwlettend worden gevolgd. Wij registreren dat hulp al te vaak om geopolitieke redenen wordt verleend, waarbij meer aan exporteurs in de donorlanden wordt gedacht of waarbij het erom gaat zichtbaarheid te verkrijgen. De MDG's vormen het instrument dat ons beleid zou moeten sturen en het EP zou, net als in het geval van de PPV, methodes moeten ontwikkelen om te garanderen dat de beloftes gestand wordt gedaan. Het EP en parlementsleden in de hele wereld dienen zich te buigen over de wijze waarop wij richting geven aan de hulpverlening. We moeten onze regeringen ter verantwoording roepen.

De lidstaten dienen op samenhangende wijze met de Commissie samen te werken en hun acties met haar te coördineren. Initiatieven als de donoratlas van de EU, die de ontwikkelingssteun tussen de lidstaten pogen te coördineren, zouden moeten worden gebruikt om gebieden aan te wijzen waar vooruitgang kan worden geboekt.

De Commissie begrijpt steeds meer dat de ontwikkelingslanden over hun eigen prioriteiten en strategieën moeten kunnen beslissen. De invoering van begrotingsondersteuning is cruciaal voor het bereiken van de MDG's. Natuurlijk roepen de donorlanden de ontvangende landen ter verantwoording en moeten zij vaak overbelaste ministeries ondersteunen.

Afzonderlijke lidstaten dienen de praktijk van gekoppelde hulp te beëindigen, die volgens de Wereldbank een vermindering van de effectiviteit met 25% met zich brengt. Het voorstel voor een richtlijn inzake toegang tot communautaire hulp aan derde landen is positief, maar we zouden om specifieke maatregelen moeten verzoeken om de donateurs van de ontwikkelingslanden aan te moedigen de hulp werkelijk los te koppelen. De Europese Commissie zou zich bij de lidstaten moeten inzetten voor ontkoppeling van EU-hulp en een akkoord moeten zien te bereiken over ontkoppeling van hulp binnen de OESO.

Initiatieven om de effectiviteit van hulp te vergroten kunnen en moeten verder gaan dan harmonisatie en moeten om de vraag draaien hoe de hulp het best kan worden aangewend om de MDG's te verwezenlijken.

De ontwikkelingslanden dienen te worden ondersteund door donateurs, inclusief de EU, bij hun inspanningen om een nationale strategie te ontwikkelen teneinde de MDG's te bereiken. Zoals vastgesteld tijdens de lopende discussies in het kader van de tussentijdse controle van de Overeenkomst van Cotonou tussen de EU en 77 ACS-landen, moeten we beter en systematischer gebruikmaken van politieke dialoog. Deze dialoog dient immers te worden beschouwd als een gelegenheid om gezamenlijk met de partnerlanden inschattingen te maken en ideeën uit te wisselen over de MDG's.

We moeten garanderen dat geen van de gebieden die onder de MDG's vallen, worden verwaarloosd. Mensenrechten, geslacht, milieu en de rechten van kinderen zijn alle door de Commissie aangewezen als mainstreamingkwesties, maar die mainstreaming lijkt tot nog toe niet meer te zijn dan goede voornemens. De rol van de vrouw moet door de Commissie beter worden begrepen en beter neerslag vinden in beleid en programma's. Eveneens ontbreekt een op rechten gebaseerde benadering van kinderen. In het beleid en in actieplannen inzake HIV/aids, armoede en voedselveiligheid wordt zelden naar kinderen verwezen, en in de documenten over handel en schulden komen ze vrijwel niet voor. Als het hier om programmaoverschrijdende kwesties gaat, moeten we ons afvragen waarom ze niet systematisch door alle instrumenten en programma's heen worden gemainstreamd.

Gezondheid en onderwijs

De toegang tot elementaire sociale voorzieningen van goede kwaliteit is een centraal aspect van de MDG's. De EG voldoet aan de door het Europees Parlement opgestelde doelstelling van 35% voor de sociale sector. Dit cijfer omvat echter het totale bedrag van de EG-begrotingssteun, ook al is het in dit stadium te vroeg om te kunnen voorspellen welk effect de begrotingssteun voor elementaire sociale voorzieningen zal hebben. Bovendien werd binnen de begroting van het EOF in 2003 slechts 2,3% van de uitgaven in de sociale sector aan elementair onderwijs toegewezen en 5,2% aan elementaire gezondheidszorg.

130 miljoen kinderen gaan niet naar school. Tweederde daarvan zijn meisjes, en het is duidelijk dat de gendergelijkheid in de onderwijsdoelstelling voor dit jaar door 70 landen niet zal worden gehaald. De EU dient een leidende rol te spelen bij de inspanningen om gratis en verplicht onderwijs weer in het middelpunt te zetten, anders zal de doelstelling niet voor 2129 worden bereikt. Een verplichting om schoolgeld en andere kosten af te schaffen moet ook worden gecombineerd met aanzienlijke nieuwe middelen voor de opleiding van leraren en met een betere besteding van de bestaande middelen. Terwijl het verslag van de Commissie stelt dat zij een vurige aanhangster van het fast track-initiatief (FTI) is, heeft de EG tot dusver geen financiële toezegging gedaan ten gunste van het mechanisme.

De ontwikkelingslanden lijden in bijzonder hoge mate onder vermijdbare ziektes en voortijdige dood. De gezondheidszorg heeft vooral in Afrika hoge investeringen nodig, vooral op het gebied van medische hulp op gemeentelijk en regionaal niveau. Er is een groot tekort aan medisch personeel. Meer personen met een medische opleiding verlaten de ontwikkelingslanden dan er opgeleid worden. De behandeling met geneesmiddelen, waaronder de behandeling met retrovirale geneesmiddelen tegen HIV/aids, komt tamelijk

zelden voor.

Het Europees Parlement dient aan de Commissie voor te stellen dat een praktische reactie zou zijn een maatregelenpakket samen te stellen, waartoe de terbeschikkingstelling van klamboes, van immunisatieprogramma's in het kader van GAVI en een betere terbeschikkingstelling van condooms behoort. Bovendien zou de Commissie op een positieve en opbouwende manier met het Wereldgezondheidsfonds dienen samen te werken.

De afschaffing van gebruiksbelastingen voor essentiële gezondheidszorg is van cruciaal belang, evenals de noodzaak een beroep te doen op lokale gemeenschappen.

Er is, zo wordt beweerd, een ontbrekende MDG die erkent dat een verbetering van de positie van de vrouw niet alleen gebaat is bij verloskundige hulp voor aanstaande moeders, maar ook bij het hele spectrum van diensten in verband met geboorteregeling, inclusief abortus, en dat de verbetering van de positie van de vrouw en de bestrijding van HIV/aids kan worden ondersteund door zowel de brede toegankelijkheid tot condooms als door een intensivering van het onderzoek naar microbiciden.

Het debat over toegang tot geneesmiddelen heeft enige overeenkomst bereikt, maar het effect van de actuele niveaus van toegang tot behandeling moet worden gecontroleerd.

Octrooisystemen hebben in de ontwikkelde landen misschien tot onderzoek en ontwikkeling aangespoord, maar dit is niet het geval voor verwaarloosde ziektes die de armen treffen. De Commissie dient mechanismen te identificeren die geschikt zijn om prioriteiten voor onderzoek en ontwikkeling te zetten en duurzame langetermijnfinanciering aan te wijzen.

HANDEL EN DE TENDENS TOT SAMENHANGEND BELEID

Binnen de tendens tot samenhangend beleid verdienen twee beleidsgebieden van de EU speciale aandacht: milieu en handel.

Duurzaam milieubehoud is onder MDG 7 opgenomen en de EU mag haar verplichtingen op dit vlak niet veronachtzamen.

Handel vormt het beleidsgebied waar de ontwikkelingslanden potentieel het meest te winnen hebben. Indien Afrika bezuiden de Sahara zijn aandeel in de wereldhandel met 1% zou kunnen verhogen, zou het 60 miljard dollar meer verdienen aan de export. Daar de Europese Unie op internationaal niveau als één handelsblok optreedt, vormt de handel tevens het gebied waar de EU de grootste mogelijkheden heeft om veranderingen te bewerkstelligen.

Liberalisering van de handel leidt niet automatisch tot aanhoudende groei en menselijke ontwikkeling. Reciprociteit is een sleutelkwestie en de ontwikkelingslanden hebben begrepen dat van hen niet hetzelfde niveau van engagement kan en mag worden verwacht. De voorwaarden voor markttoegankelijkheid, waartoe hygiënische en fytohygiënische bepalingen, evenals andere technische barrières behoren, moeten worden besproken. De uitvoer van arme landen wordt belemmerd door hoge tarieven. Het is voor hen van essentieel belang tariefpieken te reduceren voor producten die voor hen interessant zijn om te exporteren. Zelfs indien zij toegang hebben tot de Europese binnenmarkt hebben arme landen het op grond van restrictieve herkomstbepalingen erg moeilijk om daarvan te kunnen profiteren.

Het Europees Parlement dient alle lidstaten ertoe te bewegen een datum vast te leggen voor het opheffen van landbouwsubsidies en op te roepen tot een hervorming van het GLB. De EU-lidstaten moeten praktijken aanpakken die de prijzen wereldwijd drukken, de markten in arme landen kapotmaken en hun boeren de mogelijkheid ontnemen geld te verdienen.

Binnen het kader van de WHO komt de onderhandelingsmacht van de EU het best tot zijn recht. Het EG-Verslag legt de nadruk op speciale en differentiële behandeling en dit is verheugend. Voorzover de WHO niet in speciale bepalingen voorziet, moet de EU zorg dragen voor aanvullende ondersteuning om minder ontwikkelde landen te helpen zich aan te passen aan de erosie van handelspreferenties door hulp te bieden bij de verbetering van de concurrentiepositie van de industrie of bij de diversificatie.

CONCLUSIE

De herziening van de EU-verklaring inzake ontwikkelingsbeleid in dit jaar biedt een gelegenheid om het ontwikkelingsbeleid van de EU effectiever op de MDG's te richten. De verklaring die in 2000 één algemeen kader voor de communautaire ontwikkelingspolitiek en -samenwerking vaststelde, werd nog voor de uiteindelijke ondertekening van de Millenniumverklaring opgesteld en verwijst daarom niet naar de MDG's. De voornaamste doelstelling van de herziening moet zijn de MDG's een centrale rol in de definitie van de EU-ontwikkelingspolitiek te geven. Gebieden met betrekking tot doelstellingen 1-7 die directere steun van de EU vereisen, dienen eveneens bij de herziening te worden gespecificeerd.

De verwezenlijking van de MDG-doelstellingen heeft geleid tot een oproep tot een Marshallplan voor Afrika. In de jaren veertig van de vorige eeuw werd Europa met soortgelijke uitdagingen geconfronteerd. Destijds transfereerden de Verenigde Staten 2% van hun nationaal inkomen om onze inspanningen te ondersteunen. 's Werelds armste en meest behoeftige bevolking heeft nu net zo'n reactie nodig van onze kant.

23.2.2005

ADVIES VAN DE COMMISSIE INTERNATIONALE HANDEL

aan de Commissie ontwikkelingssamenwerking

inzake de rol van de EU bij de verwezenlijking van de millenniumontwikkelingsdoelstellingen (MDG's) (2004/2252(INI))

Rapporteur voor advies: Caroline Lucas

SUGGESTIES

De Commissie internationale handel verzoekt de ten principale bevoegde Commissie ontwikkelingssamenwerking onderstaande suggesties in haar ontwerpresolutie op te nemen:

1. herinnert eraan dat eerlijke handel, hoewel het geen absolute remedie is voor de mondiale armoede, een positieve bijdrage kan leveren aan de verwezenlijking van de MDG's door de impact op de economische groei;
2. neemt nota van de recente studies van de UNCTAD en andere instellingen die aantonen dat de uitgebreide liberalisering van de handel in ontwikkelingslanden in te geringe mate geleid heeft tot een duurzame en substantiële vermindering van de armoede, en heeft geresulteerd in een verslechtering van de ruilvoet van de ontwikkelingslanden, met name in Afrika;
3. verzoekt de Commissie in de prioritaire acties van het Samenvattend Verslag MDG's EU-acties op te nemen ter stabilisering van de grondstoffenprijzen, inclusief de herziening van de internationale instrumenten voor het beheer van de aanbodzijde, steun of voorstellen voor opname van de grondstoffenprijzen in de huidige WTO-onderhandelingsronde, en deelname aan de financiering van de door de UNCTAD voorgestelde Task Force Grondstoffen;
4. verzoekt de Commissie om ervoor te zorgen dat de onderhandelingen over de Economische Partnerschapsovereenkomsten met ACS-landen een gunstige invloed hebben op de ontwikkeling en armoedebestrijding in de ACS-landen, onder andere door handhaving van het non-reciprociteitsbeginsel met betrekking tot de markttoegang zodat de ACS-landen een eerlijk aandeel krijgen in de wereldhandel, specifieke aandacht voor beperkingen aan de aanbodzijde en waarborgen voor gevoelige producten, versterking van de huidige inspanningen op het gebied van regionale integratie en door het initiatief te

nemen voor een herziening of verduidelijking van artikel 24 van de GATT-overeenkomst;

5. verzoekt de Commissie haar ontwikkelingssamenwerkings- en handelsbeleid zo veel mogelijk aan te passen om de regeringen van ontwikkelingslanden te helpen hun openbare diensten te handhaven en uit te bouwen, met name die diensten waarmee de toegang tot drinkwater, gezondheidszorg, onderwijs, vervoer en energie wordt gewaarborgd;
6. verzoekt de Commissie de ontwikkelingscomponent van de huidige WTO-onderhandelingen te bevorderen door meer aandacht te besteden aan voedselzekerheid en werkgelegenheid op het platteland als meest effectieve elementen van armoedebestrijding, onder andere door een "Ontwikkelingsbox" in de landbouwovereenkomst van de WTO op te nemen om armere landen in staat te stellen voedselzekerheid beter aan te pakken en hun middelen van bestaan op het platteland te behouden en door ervoor te zorgen dat landbouwproducten uit de EU niet langer gesubsidieerd worden;
7. herhaalt dat, met betrekking tot de discussies over de effecten van de liberalisering van de watersector, watergerelateerde diensten principieel volledig onder verantwoordelijkheid en toezicht van de overheid moeten blijven vallen, waarbij het aan de nationale, regionale en lokale autoriteiten wordt overgelaten dit principe toe te passen, en dringt er bij de Europese Commissie op aan zich hier aan te houden;
8. verzoekt de Commissie om te pleiten voor een dringende hervorming van de WTO om duurzaamheid en armoedebestrijding bovenaan de agenda van de handelsonderhandelingen te plaatsen en om een echte Bijzondere en Gedifferentieerde Behandeling te bevorderen (BGB);
9. verzoekt de Raad er bij de Raad van Bestuur van de UNEP op aan te dringen dat op de topconferentie voor de herziening van de MDG's in september de sociale en milieugevolgen van het tot dusver uitgevoerde liberaliseringsbeleid volledig worden herzien, om ervoor te zorgen dat dit beleid de armoedebestrijding zo effectief mogelijk steunt;
10. benadrukt dat de Raad snel actie moet ondernemen om het WTO-besluit van 30 augustus 2003 te implementeren inzake de implementatie van paragraaf 6 van de Doha-verklaring inzake de TRIPS-overeenkomst en volksgezondheid en verzoekt de Commissie er bij de lidstaten op aan te dringen de nieuwe regelgeving zo spoedig mogelijk volledig te implementeren;
11. benadrukt dat de Raad de besluitvorming over de hervorming van het EU-handelsbeleid inzake gevoelige producten moet versnellen;
12. verzoekt de Commissie haar handelsgerelateerde steun te verhogen en de capaciteitsopbouw te ondersteunen omdat dit voor de armste landen van essentieel belang is om de toegenomen concurrentie die het gevolg is van de liberalisering het hoofd te bieden.

PROCEDURE

Titel	De rol van de EU bij de verwezenlijking van de millenniumontwikkelingsdoelstellingen (MDG's)
Procedurenummer	2004/2252(INI)
Commissie ten principale	DEVE
Medeadviserende commissie Datum bekendmaking	INTA 13.1.2005
Nauwere samenwerking	
Rapporteur voor advies Datum benoeming	Caroline Lucas 18.1.2005
Behandeling in de Commissie	2.2.2005
Datum goedkeuring suggesties	22.2.2005
Uitslag eindstemming	voor: 29 tegen: 0 onthoudingen: 0
Bij de eindstemming aanwezige leden	Kader Arif, Françoise Castex, Giulietto Chiesa, Jan Christian Ehler, Christofer Fjellner, Glyn Ford, Sajjad Karim, Alain Lipietz, Caroline Lucas, Erika Mann, David Martin, Javier Moreno Sánchez, Georgios Papastamkos, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Bogusław Rogalski, Tokia Saïfi, Peter Šťastný, Robert Sturdy, Johan Van Hecke, Daniel Varela Suanzes-Carpegna, Zbigniew Zaleski
Bij de eindstemming aanwezige vaste plaatsvervangers	Margrietus van den Berg, Danutė Budreikaitė, Albert Deß, Saïd El Khadraoui, Anna Elzbieta Fotyga, Maria Martens, Antolín Sánchez Presedo, Jonas Sjöstedt
Bij de eindstemming aanwezige plaatsvervangers (art. 178, lid 2)	

PROCEDURE

Titel	de rol van het Europees Parlement bij het bereiken van de millenniumdoelstellingen voor ontwikkeling (MDG's)			
Procedurenummer	2004/2252(ini)			
Reglementsartikel(en)	Art. 45			
Commissie ten principale Datum bekendmaking toestemming	DEVE 13.1.2005			
Medeadviserende commissie(s) Datum bekendmaking	AFET 13.1.2005	INTA 13.1.2005	ENVI 13.1.2005	FEMM 13.1.2005
Geen advies Datum besluit	ENVI 2.2.2005	AFET 8.12.2004	FEMM 25.1.2005	
Nauwere samenwerking Datum bekendmaking				
In het verslag opgenomen ontwerpresolutie(s)				
Rapporteur(s) Datum benoeming	Glenys Kinnock 2.12.2004			
Vervangen rapporteur				
Behandeling in de commissie	19.1.2005	21.2.2005		
Datum goedkeuring	16.3.2005			
Uitslag eindstemming	voor: 21 tegen: 6 onthoudingen: 4			
Bij de eindstemming aanwezige leden	Alessandro Battilocchio, Margrietus van den Berg, Danutė Budreikaitė, Nirj Deva, Fernando Fernández Martín, Michael Gahler, Hélène Goudin, Jana Hybášková, Filip Andrzej Kaczmarek, Glenys Kinnock, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Ģirts Valdis Kristovskis, Maria Martens, Miguel Angel Martínez Martínez, Gay Mitchell, Luisa Morgantini, Józef Pinior, José Ribeiro e Castro, Toomas Savi, Pierre Schapira, Frithjof Schmidt, Jürgen Schröder, María Elena Valenciano Martínez-Orozco, Anna Záborská and Jan Zahradil.			
Bij de eindstemming aanwezige vaste plaatsvervangers	Marie-Hélène Aubert, Ana Maria Gomes, Fiona Hall, Manolis Mavrommatis, Miloslav Ransdorf, Anne Van Lancker, Gabriele Zimmer.			
Bij de eindstemming aanwezige plaatsvervangers (art. 178, lid 2)	Javier Moreno Sánchez.			
Datum indiening – A6	23.3.2005		A6-0075/2005	
Opmerkingen				